

og flere Nævn i Købstæder med over 20 000 Indbyggere er det søgt opnaaet, at Nævnene faar et relativt lille Virksomhedsomraade, saaledes at det bliver muligt for dem at følge Lærlingenes Uddannelse.

Under Hensyn til de for Gartnerfaget gældende særlige Forhold er det i Stk. 3 foreslaaet, at Socialministeren efter Samraad med Landbrugsministeren kan træffe Bestemmelse om, at der for Gartnerfaget oprettes særlige Lærlingenævn, saaledes at de for Lærlingenævn i Almindelighed i Henhold til § 21 gældende Regler med fornødne Lempelser — f. Eks. med Hensyn til Nævnenes stedlige Omraade — ogsaa finder Anvendelse paa disse specielle Nævn.

Til § 21.

De socialdemokratiske Medlemmer af det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1928—29 nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet havde med Hensyn til Lærlingekommissionernes Sammensætning foreslaaet, at hver Lærlingekommission skulde bestaa af en Formand og et lige Antal Medlemmer. Formændene skulde for København og Frederiksberg beskikkes af Indenrigsministeren, for Købstædernes Vedkommende var Politimesteren Formand, og i Tilfælde af, at der i en Kommune var mere end 1 Lærlingekommission, beskikkedes Formændene i de øvrige af vedkommende Amtmand, der ligeledes beskikkede Formændene for de Kommissioner, der efter Indenrigsministerens Bestemmelse blev oprettet i Sognekommuner, hvor Forholdene gjorde dette ønskeligt, samt for de Kommissioner, der førte Tilsyn med Lærlingevæsenet i de Sognekommuner indenfor Amtsrads-kredsen, for hvilke der ikke var oprettet selvstændige Kommissioner. Kommissionens øvrige Medlemmer valgtes af vedkommende kommunale Raad (i København Borgerrepræsentationen).

Det radikale Medlem af Udvalget foreslog med Hensyn til Udnævnelsen af Formanden det samme som de socialdemokratiske Udvalgsmedlemmer, men foreslog, at Nævnets øvrige 4 Medlemmer, hvoraf 2 valgtes blandt Arbejdsgivere og 2 valgtes blandt Arbejdere, skulde vælges af Indenrigsministeren efter Indstilling af de stedlige Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer. Hvor saadanne ikke fandtes, skulde Medlemmerne vælges af vedkommende kommunale Raad — for de Lærlingenævn, der omfattede et Amts Sognekommuner, af Amtsradaet.

Efter Ministeriets Opfattelse bør Befolkningen gennem de til Kommunalbestyrelsen valgte Repræsentanter have Indflydelse paa Valget af Tilsynet med Lærlingevæsenet. Under Hensyn hertil er det fastslaaet, at Lærlingenævnenes Medlemmer vælges af vedkommende Kommunalbestyrelse efter Reglerne for Forholdstalsvalg i Henhold til Indstilling af de stedlige Argiver- og Arbejderorganisationer. Kun hvor saadanne ikke findes, afgives Indstilling af de i Paragrafens Stk. 4, 3. Punktum, nævnte Organisationer. Det samme bør efter Ministeriets Opfattelse finde Sted ved Amtsradaenes Valg af de i § 20, Stk. 2, nævnte Lærlingenævn, da de stedlige Organisationers Omraade formentlig ikke falder sammen med Lærlingenævnenes Omraade.

Til § 22.

Det socialdemokratiske Mindretal i det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1928—29 nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet havde foreslaaet, at der tillagdes Kommissionens Medlemmer Dagpenge og Befordringsudgifter efter Kommunalbestyrelsens nærmere Skøn. Da det i § 21, Stk. 5, er foreslaaet, at det er et borgerligt Ombud at modtage Valg til Lærlingenævn, er der ikke foreslaaet tillagt Lærlingenævnets Medlemmer Dagpenge, men alene Befordringsgodtgørelse. For at faa ensartede Bestemmelser er det foreslaaet, at de nærmere Regler om Ydelse af Befordringsgodtgørelse fastsættes af Socialministeren.

Medens det socialdemokratiske Mindretal i Udvalget havde foreslaaet, at Udgiften til Lærlingekommissionen skulde udredes af Kommunens Kasse, foreslog Udvalgets radikale Medlem, at Udgifterne ved Lærlingenævn forskudsvis skulde afholdes af Amtsrepartitionsfonden og senere af Amtmanden fordeles paa Amtsrads-kredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder efter Folketal. I København og Frederiksberg foresloges Udgifterne, fordelte efter Folketal, afholdt af Kommunernes Kasser. Da Nævnene efter Forslaget kan omfatte flere Kommuner, formener Ministeriet, at den sidstnævnte Fordelingsmaade vil medføre den mest ligelige Fordeling af Udgifterne.

Til § 23.

Som nævnt i Bemærkningerne til § 20 maa Formaalet med Lærlingeloven være *dels* at beskytte Lærlingen i Kontraktforholdet og i Forbindelse hermed fastslaa Parternes gensidige Rettigheder og Forpligtelser; *dels*